

613
УНИВЕРСИТЕТ У БЕОГРАДУ

28. — ПУБЛИКАЦИЈЕ РЕКТОРАТА — 28

ДОБРОТВОРИ БЕОГРАДСКОГ УНИВЕРСИТЕТА

СВЕТОСАВСКИ ГОВОР РЕКТОРА БЕОГРАДСКОГ УНИВЕРСИТЕТА

Д-р ЧЕДОМИЉА МИТРОВИЋА

ДРЖАН 27 ЈАНУАРА 1929 ГОД.

ДРЖАВНА ШТАМПАРИЈА
КРАЉЕВИНЕ СРБА, ХРВАТА И СЛОВЕНАЦА
БЕОГРАД — 1929.

Л
613

УНИВ. БИБЛИОТЕКА

И. Бр. 44173

УНИВЕРСИТЕТ У БЕОГРАДУ

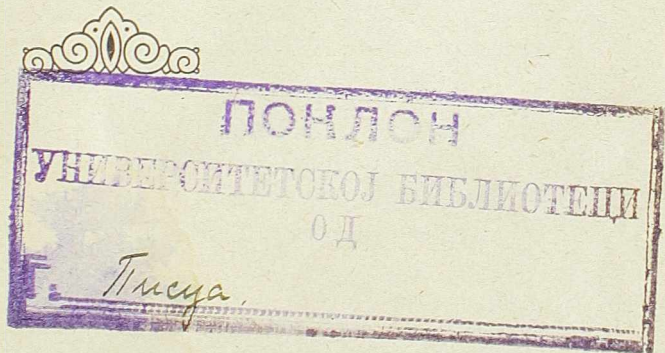
28 — ПУБЛИКАЦИЈЕ РЕКТОРАТА — 28

ДОБРОТВОРИ БЕОГРАДСКОГ УНИВЕРСИТЕТА

СВЕТОСАВСКИ ГОВОР РЕКТОРА БЕОГРАДСКОГ УНИВЕРСИТЕТА

Д-р ЧЕДОМИЉА МИТРОВИЋА

ДРЖАН 27 ЈАНУАРА 1929 ГОД.

ДРЖАВНА ШТАМПАРИЈА
КРАЉЕВИНЕ СРБА, ХРВАТА И СЛОВЕНАЦА
БЕОГРАД — 1929.

ДОБРОТВОРИ БЕОГРАДСКОГ УНИВЕРСИТЕТА

Наша Светосавска прослава по своме значењу може се сматрати не само обичном школском свечаношћу, него у исто доба и годишњим скупом свих пријатеља Београдског Университета. Стога нека ми је допуштено, као домаћину прославе, да у овој свечаној прилици, уместо уобичајеног говора, овога пута посветим главну пажњу нашим добротворима.

Без устезања ми се можемо похвалити и бројним стањем и издашношћу наших просветних добротвора. Као год што смо на бојном пољу, кад год је затребало, имали увек довољно својих великих јунака, тако и на пољу народног просвећивања нисмо оскудевали у племенитим људима, који би за живота од својих уста штедили, да би само што више могли оставити школи и просвети. С те стране, т. ј. у добротворима за народно просвећивање, као што сам и лањске године нагласио, ми не уступамо готово ни американским грађанима.

Почев још од славнога капетан Мише Анастасијевића, који је 1863. године „за просветне потребе Отчества“ поклонио своју велику кућу познату нам под именом „Стара Зграда Университета“, ређа се ево читав низ све нових и нових, великих и малих универзитетских добротвора.

У том погледу предњачи свима Његово Величанство Краљ Александар I, који, поред издашних награда о Св. Сави сваке године свима факултетима свих домаћих Университета; поред свагдашњег интересовања за све што служи напретку науке и Университета, — подиже ону величанствену палату за студенте, којом се сви можемо поносити.

Велику вредност имају добротина што их је Престонишка Општина увек чинила Университету.

Од непроцењиве су вредности: данашња Ботаничка Башта, звана „Јевремовац“ — поклон Краља Милана и шумска домена „Мајдан-Пек“ — поклон Краљице Наталије. Не може се лако одмерити ни вредност богате нумизматичке збирке, која садржи знатан број старог новца, особито кованог и нађеног у нашим областима, са нарочитом за њу удешеном великом челичном касом, коју је нашем Университету поконио уважени господин Ђура Вајферт писмом својим од 4. септембра 1923. г. упућеним ректору. Збирка је та, заједно са раније исто тако примљеним богатим поклоном исте врсте од познатог пријатеља француског Филипа Ла Рентијера од Ферари уз писмо Краљевског Посланика у Паризу од 15. маја 1923. г. А.Бр. 852, смештена у великим просторијама Универзитетске Библиотеке и намењена је циљевима научних испитивања.

Кад говоримо о добротинама, која се чине нашем Университету, онда треба да имамо у виду да је имовно-правни положај Университета независан. Университет је самостално правно лице, чији се положај по закону равна положају обичних појединаца. То значи Университет може прибављати како покретна тако и непокретна добра: било заживотним поклонима (добротиним уговорима) било поклонима последње воље (завештањима). Од особитог је значења у том погледу чл. 19. Опште Уредбе Университета, који гласи:

„Факултети нису правна лица. Ако је неки легат или поклон учињен којем од факултета, има се сматрати да је завешталац, односно поклонодавац, хтео поклон учинити Университету, с тим да овај буде обавезан приходе од легата или поклона употребити искључиво у корист дотичног факултета. Исто ће тако бити, ако је легат или поклон намењен унапређењу само једног одсека неког Факултета или једне одређене катедре или установе“.

Све поклоне за Университет цени и прима само Универзитетски Савет. Целом имовином што припадне Университету рукује Универзитетска Управа. Из универзитетске имовине не могу се ни у ком случају чинити поклони, а за задужење њено захтева се пристанак Универзитетског Савета, па према величини суме уз то још мора се прибавити и одобрење Министра Просвете.

У духу ових прописа и специалног Закона о Задужбинама осниване су задужбине и фондови, давати су поклони нашем Университету толико, да је сама потреба захтевала те је установљена

нарочито потврђена књига или регистар, где се уписују све задужбине, фондови и поклони о којима води старање Управа Университета са назначењем: њихових оснивача, намене, руковаоца и основне имовине.

С обзиром на намену, коју су сами оснивачи одредили, ми по тој књизи можемо констатовати да фондова има разних врста. Једни су намењени општим научним потребама и циљевима Университета; други, пак, оснивању и одржавању само посебних института за научна испитивања или остварењу специјалних задатака. Највећи део, међутим, намењен је наградама за израду светосавских темата, а у последње време јављају се фондови намењени издржавању питомаца и нарочито неговању њиховога здравља.

І. ЗАДУЖБИНЕ И ФОНДОВИ НАМЕЊЕНИ ОПШТИМ ЦИЉЕВИМА УНИВЕРСИТЕТА И НАУКЕ

1) **Задужбина Луке Ђеловића-Тробињаца**, београдског трговца. Ово је једна од највећих задужбина. Основана је 23. децембра 1925. године, а озакоњена указом од 31. марта 1926. године. Само чист приход задужбине има се трошити и употребљавати, по изричној наредби оснивачевој „на научне потребе и циљеве Университета“. Основну имовину сачињава: имање у Јаворској ул. бр. 7 и 9 у Београду са две куће у укупној површини 991.80 кв. метара и обвезнице државног 7% инвестиционог зајма у износу 1,000.000 динара номиналне вредности. Остало имање оснивачево, по његовој жељи израженој у основном писму, прикључиће се овој задужбини после његове смрти. Руковање овом задужбином оснивач је поверио одбору университетских професора састављеном од Ректора, проректора, декана и продекана свих факултета.

До сада је од прихода основне имовине, за време од како је примљена на руковање до краја 1928., утрошено 286.367 динара највећим делом на израду пет великих, мермерних спомен-плоча погинулим студентима и наставницима нашег Университета, затим, на оправку и одржавање поклоњених зграда са свима режиским трошковима и на награђивање сваке године светосавских темата свих факултета, тако да данас фонд ове задужбине располаже сумом од дин. **105.434**, која се са будућим приносима има распоредити строго по правилима утврђеним у основном писму оснивачевом.

Овом приликом сматрам за дужност да изјавим нарочиту захвалност нашем великом добротвору г. Ђеловићу, који је добро-

том својом допустио и омогућио Универзитету да изради спомен-плоче и тиме се бар колико-толико одужи сенима оних младих заслужних хероја, који на бојном пољу крвљу запечатише своју љубав према Отаџбини ради добра и напретка њеног.

2) **Задужбина Косте Елчића**, бившег дворског подрумара из Београда, основана завештањем од 18. децембра 1920. г., са наменом „на потребе Београдског Университета по оцени Универзитетске Управе“. Основну имовину сачињава кућа с плацем у Краља Александра ул. бр. 82 и готовина на уложној књижици код Државне Хипотекарне Банке у износу 77.345 динара.

3) **Фонд Милана Јеремића**, бившег судије у пензији, одобрен 1912. године са наменом: „да се остављена имовина употреби и послужи подизању и отварању Београдског Университета“ овога, по речима завештаоцем, „тако нужног за Србију Свеучилишта“. Захваљујући овоме фонду исплаћен је остатак дуга за ову нову универзитетску зграду Државној Хипотекарној Банци, те од 1. јануара ове године прешла је тапија у руке Универзитетске Управе. Остатак фонда износи 5538 динара.

4) **Задужбина Катарине и Павла Ј. Куртовића** у Шапцу. Озакончена указом од 4. децембра 1922. године, а ступила је у живот 1. јануара 1927. године. Намена јој је да $\frac{4}{5}$ прихода употребљава Београдски Универзитет на научне циљеве, а једна петина се сваке године уступа Српској Књижевној Задрузи. Основна се имовина састоји из готовине од 500.000 динара. Задужином рукује Универзитетски Савет.

5) **Фонд др. Николе Велимировића**, лекара из Смедерева, основан 17. јуна 1921. године са наменом: да послужи подизању Медицинског Факултета. Основна имовина, по исплати хипотекарног дуга за откупљено имање у Вишеградској улици за потребе Медицинског Факултета, које је 1. јануара ове године такође прешло у потпуну својину Университета, износи 54.272 динара.

6) **Фонд Вељка Николића**, трговца из Београда, одобрен 24. марта 1906. године, са наменом: да се сума од 6000 динара капиталише за време од 100 година, па по истеку овога рока да се приход од те суме, која се буде тада накупила, употребљава на просветне цели. На дан 31. децембра 1928. године основна имовина овога фонда износи 18.098 динара. Треба чекати, по вољи завештаоцевој, још седамдесет и седам година те да и овај фонд оживи.

7) **Фонд Константина Хаџи-Ристића**, из Сарајева, основан 1. марта 1871. године, а предат Универзитету на руковање 24. октобра 1928. године. Намењен је оснивању Српског Свеучилишта у

Београду. Састоји се из готовине код Државне Хипотекарне Банке у суми од 13.183 динара у злату и државних обвезница у износу 138.000 динара номиналних.

8) **Фонд др. Милана Јовановића-Батута**, професора Медицинског Факултета, који су прошле године основали, приликом прославе педесетогодишњице, његови пријатељи. Намену ће накнадно одредити сам г. Батут. Основни фонд износи 15.632 динара код Државне Хипотекарне Банке.

II. ЗАДУЖБИНЕ И ФОНДОВИ НАМЕЊЕНИ ОСНИВАЊУ И ОДРЖАВАЊУ ПОЈЕДИНИХ ИНСТИТУТА ЗА НАУЧНА ИСПИТИВАЊА ИЛИ ОСТВАРИВАЊУ НЕКИХ СПЕЦИЈАЛНИХ ЦИЉЕВА

1) **Аустралианска Задужбина**. Госпођица Олив Келсо Кинг, родом из Аустралије, установила је под овим именом задужбину, која је указом од 17. јула 1920. године одобрена, са наменом: за Институт за Антропогеографију, Социологију и Економију. Задужбином рукује нарочити одбор стручних наставника. Основну имовину сачињавају државне обвезнице у износу номиналних 503.000 динара и у готову, на уложној књижици, 3926 динара.

2) **Фонд Владимира Карића**, професора. Завештањем од 15. марта 1894. године наш познати географ пок. професор Владимир Карић оставио је Географском Кабинету Велике Школе овај фонд да се употребљује на испитивање Српске Земље и на објављивање тих испитивања. По извештају Шефа Географског Института г. др. Боривоја Ж. Милојевића, проф. Университета, код кога се овај фонд на руковању налази, уложна књижица има у готову 20.013 динара.

3) **Карнегијев фонд за Универзитетску Библиотеку**. Приликом подизања Универзитетске Библиотеке основан је под овим именом фонд за подмиривање потреба и циљева добро уређене библиотеке. Њиме рукује библиотечки одбор уз одобрење виших универзитетских власти према природи посла и величини суме. На дан 31. децембра овај фонд је износио 135.954 динара.

4) **Фонд Луке Ћеловића-Требињца**, у корист Академског Певачког Друштва Београдског Университета „Обилић“, намењен је неговању песме и буђењу племенитих и патриотских осећања код народа преко омладинске песме. Основан је прошле године приликом прославе Св. Саве. Састоји се из државних обвезница 7% инвестиционог зајма у износу 100.000 динара номиналних.

III. ЗАДУЖБИНЕ, ФОНДОВИ И ПОКЛОНИ НАМЕЊЕНИ ЗА НАГРАДУ СВЕТОСАВСКИХ ТЕМАТА

1) За сада је један од највећих фондова ове врсте **Фонд Задужбине пок. Марка Стојановића**, адвоката и вице-губернера Народне Банке. Ова задужбина основана је својеручним писмима осниваоачевим, а озакоњена је указом од 14. јуна 1914. године са наменом: да се приход од капитала употребљава за награђивање ђачких темата: из науке о **српском језику**, науке о **приватном праву** и науке о **архитектури**. Основна имовина појачана је после смрти оснивачеве прилогом г-ђе Кики, удове из Београда, у суми од 60.000 динара и великим прилозима супруге и породице г. Стојановића приликом давања помена, тако да сада ова задужбина износи 630.600 динара номиналних у државним обвезницама и у готовини динара 161.050. Готовина је подељена на три подједнака дела, који сами за себе сачињавају посебне фондове и довољни су за награде како их је оснивач одредио, а уз то њима ће се сваке године додавати по једна трећина прихода од обвезница и тиме стално повећавати главница сва три фонда.

2) **Фонд Стане Богојевић**, из Београда, који износи 116.003 динара у готову и налази се на приплоду код Државне Хипотекарне Банке. Намењен је награђивању о Св. Сави једног или двају најбоље састављених темата, и то сваке године из других факултета.

3) **Фонд Ружице Љубомира Гл. Недељковића**, инж. пуковника. Циљ је овоме фонду усавршавање медицинске науке и специјализирање младих, сиротих и способних људи, свршених медицинара, у области туберкулозе плућа. Награда се објављује 20. марта сваке године као дана смрти завештаоачеве. Овим фондом по жељи израженој у основном писму „рукује директно један одбор састављен од професора Медицинског Факултета“. Основну имовину чине 200 комада обвезница $2\frac{1}{2}\%$ ренте за ратну штету.

4) **Фонд Светислава Магдића**, бившег апотекара, одобрен 17. фебруара 1928. године са наменом: да се интерес даје као награда студентима за најбоље израђене темате, по могућству из фармације или из медицине уопште, приликом светосавске прославе. Основну имовину чине 50 комада обвезница $2\frac{1}{2}\%$ ренте за ратну штету.

Поред ових фондова за награде светосавских темата, постоје још многи други добровољни, већи или мањи, прилози. Тако, по деловодном протоколу од 1910. године, нађено је да је **Адам Орловски** из **Лавова** те године послао Универзитету 2648 динара за темате. Сем те забелешке никаквих других ближих података нема.

Са приплодом од 1910. године по уложној књижици код Државне Хипотекарне Банке та сума сад износи 6531 динар.

Коло свршених правника из 1897. године предало је Благајни Университета суму од 7008 динара, која, по одбитку учињених издатака за израду једног темата, износи сада 4200 динара.

Г. Арса Ж. Илић, генерални директор царина у пензији, у спомен своје покојне кћери Олге Илић, бив. зубног лекара у Паризу, од 24. новембра 1925. године сваке године полаже Университету по 2.000 динара као награду студентима за најбоље израђене светосавске темате, изјављујући у свом писму од 2. фебруара 1928. године да ће сваке школске године до своје смрти полагати Университету толику суму, не ограничавајући ову награду само на Медицински Факултет, већ Ректорату оставља да је употреби слободно по нахођењу за ма које научно поље рада.

Г-ђа Олга Љубе Крсановића положила је у два маха по 5.000 динара на име награде о Св. Сави и то: први пут онеме студенту философског факултета, који напише најбољи темат о историји Велике Школе, а прошле године за темат „О узајамном утицају наших покрајина на стварање наше Државе“.

Г-ђа Роксанда Рајковић, удова из Београда, приложила је 2.000 динара као награду онеме студенту Правног Факултета, који за овогодишњу светосавску прославу буде израдио најбољи темат из Трговачког Права. Ово г-ђа Рајковић чини да очува успомену на свога рано преминулог сина Војина Рајковића, бив. студента права.

Г. Јован Жујовић, члан Академије Наука и професор Университета, прилаже сваке године по 1.000 динара на име награде за најбоље израђени темат из области Геологије и Петрографије.

Г. Милан Комадинић, новинар из Београда, дао је већи прилог на име награде за најбоље израђен темат једног студента Техничког Факултета, и по исплаћеној награди преостало је још за исти циљ 2.200 динара.

Српско Пољопривредно Друштво од 1925. године редовно сваке године даје Университету на име награде светосавских темата из сточарства и ратарства по 2.000 динара.

Фонд поч. Фрање Вшетачког од 1925. године прилаже по 1.000 динара на име награде темата из воћарства и виноградарства.

Г-ђа Александра поч. Светислава Терзића, бив. ветеринара, приложила је Университету свој поклон од 2.000 динара за најбољи темат: „Пчеларство у Србији“ са изјавом да ће сваке године давати Университету за Пољопривредни Факултет исту суму.

Југословенско Лекарско Друштво сваке године полаже Медицинском Факултету по 1.000 динара за најбоље израђен светосавски темат из области медицинских наука.

Фонд поч. Станојла и Драгиње Петровића сваке године додељује извесан број награда студентима који су се истакли у раду на богословским наукама и религиозно-моралној књижевности.

Г. Миливоје Радовановић, начелник Министарства Правде у пензији, за спомен свога рано преминулог сина Живка, техничара, већ неколико година редовно о Св. Сави поклања суму од 400 динара онеме техничару чији темат буде најбољи.

IV. ФОНДОВИ ЗА ИЗДРЖАВАЊЕ СТУДЕНАТА И ПОТПОРУ У СЛУЧАЈУ БОЛЕСТИ

1) У овој групи највеличанственија је и на прво место долази **Задужбина Његовог Величанства Краља Александра**. Велики Студентски Дом, који може да прими под свој кров и на исхрану до 500 студената, решио је најтежи проблем за правилан развитак, живот и рад универзитетске омладине, тог најдрагоценијег капитала и извора народне снаге и његовог напретка у будућности. Нека је и овога пута и на овом месту највећа хвала Великом Дародавцу Његовом Величанству Краљу Александру.

2) **Фонд Ђорђа и Марије Ценића**, одобрен је актом од 14. јула 1914. године, а примљен на руковање 29 децембра 1924 године. Основна имовина износила је у готовом 20.000 динара. Приход је намењен Правничком Факултету за давање помоћи сиротим, оболелим ђацима правницима. Данас овај Фонд у обвезницама 4 од сто аграрног зајма за Босну и Херцеговину износи номиналних 43.900 динара и на уложној књижици код Државне Хипотекарне Банке 14.517 динара. Једини услов за употребу овога фонда стављен је Правном Факултету: да се стара о издржавању гробнице оснивача фонда, за коју је депонована засебна сума од 2.000 динара. Тај други фонд данас износи 5000 динара номиналних у обвезницама 4 од сто и у готову 956 динара по исплати свих такса Општини на име издржавања гробнице за све време од 1914. г.

3) **Фонд Милоша Зечевића**, професора Велике Школе. Одобрен 1899 године са наменом да се три петине прихода на основни капитал од 40.000 динара даје ученицима историско-филолошког факултета, на име пристојног издржавања. Овим фондом рукује нарочити старатељски одбор.

4) **Фонд Епископа Нишког Никанора**. Одобрен 13. септембра 1922. године, са наменом: да се приход од имања употребљава на потребе будућег Теолошког Факултета и на потребе семинара тога

Факултета. Основну имовину сачињава кућа на Косанчићевом Венцу бр. 16, са приземљем и спратом, која се по завештаочевој жељи не може отуђити.

5) **Задужбина Илије Антоновића**, озакоњена указом од 4. јануара 1928. године, са наменом да се из приноса издаје стипендија одличним сиромашним студентима Београдског Университета, који се буду одали изучавању **финансиских и природних наука** у иностранству. Фондом ће руковати одбор, кога ће бирати и смењивати Академски Савет Университета. Основну имовину чине готовина код Државне Хипотекарне Банке у суми од 1,208.809.50 динара, затим у универзитетској благајни налази се у звечећем новцу 42 златника, 3 златника по 5 рубаља и 3 венецианска дуката. Тиме још није сва имовина ове задужбине прикупљена, али се на томе живо ради.

6) **Фонд Спасоја Цветковића**, из Бијељине. Основан је писмом од 8. јануара 1894. године са наменом „за издржавање Срба а сиротих ђака Велике Школе“. Предат је овом Университету 18. октобра 1928. године. Основну имовину чине државне обвезнице у номиналном износу 37.400 динара и у готову код Државне Хипотекарне Банке 3.875 динара.

Овде би требало уврстити задужбине и фондове који нису предати Университету на руковање, а који су намењени издржавању студената, као што су:

„**Задужбина Персе и Николе Валовића Зајечарца**“, која се састоји из велике зграде са урезаним натписом: „Дом универзитетских студената“ у Дечанској улици бр. 3. за сада под теретом доживотног уживања преживелог супруга према узајамном завештању њиховом од 1. фебруара 1919. год. потврђеном код судије неспорних дела Београдског Првостепеног Суда бр. 520. Намењена је за бесплатно становање ваљаних универзитетских студената, без обзира на њихово имовно стање. Првенство ће имати студенти из Зајечара и његове околине. — Затим: фонд Милана Марића, професора Др. Добре Игњатовића из Чачка, Милоша Давидовића, Стевана Јевтовића, Др. Саве Петровића, Владимира Каленића. Свима овим фондовима рукује Задужбинско Одељење Министарства Просвете. Сем тога, ваља поменути и **задужбину Димитрија Лазаревића, његове жене Катарине и њиховог сина Драгутина**, која је озакоњена 1925. године, а намењена је школовању правника. Овим фондом рукује нарочити одбор изван Университета у тесној вези са Саветом Правног Факултета.

У број добротвора нашег Университета треба уврстити преосвећеног епископа Темишварског, г. Георгија Летића, који о свом трошку издржава једног питомца, студента Богословског Фа-

култета, са месечном стипендијом од 500 динара; затим, **задужбину поч. Јована и Марије Грандафила**, из Новог Сада, из које прима Богословски Факултет по 8.000 динара годишње за школовање својих питомаца; најновији **фонд сиромашних студената Теолошког Факултета**, који је основала г-ђа Катарина Вучићевић у спомен свога мужа пок. Атанасија Вучићевића, свештеника из Малог Пожаревца, положивши на име тога 5.000 динара код Државне Хипотекарне Банке. Исто тако овамо спада и **задужбина Саве Поповића** из Госпођинаца, која постоји у Сремским Карловцима при Великом Управном Савету Српске Патријаршије, из које је за ову годину додељена новчана помоћ једном студенту Богословског Факултета од 2.000 динара. Указом од 6. новембра 1928 године установљена је **задужбина Глише и Марије Ракић** из Земуна на име издржавања студената Техничког Факултета, али њено ступање на снагу зависи од живота оснивачева.

*

* * *

Поред ових ваљало би побројати и сва имена Универзитетских добротвора, који су својим изјавама позвали Универзитетску Управу ради утврђивања појединости о оснивању њихових задужбина, како би што боље и корисније одговориле високим задатцима науке и народних интереса.

Ту спада: **задужбина Ђорђа Генчића**, **фонд Госпође Мице Владимира Лацковића**, а исто тако и небројени поклони књига као посебних библиотека или појединих часописа и дела, како Универзитетској Библиотеци, тако и библиотекама појединих семинара и института.

Овде морамо споменути: Др. Миленка Веснића, Др. Лазу Пачу-а, Пају Михаиловића, државног саветника, Душана Вујића, пређашњег управника Двора, Драгутина Бабића, судију, Др. Драгутина Ковановића, доцента, госпођу Анђу Марка Лазаревића и још многе друге, чија су имена непозната можда више због скромности самих дародаваца, а који су својим поклонима књига и библиотека обогатили универзитетске књижнице.

Љубав према Универзитету и његовој Омладини исказивана је често пута издашним поклонима чињеним и непосредно самим студентским удружењима. Поменућу поклон г-ђе Јоке Јована Протића, учитеља из Чачка, која је Правничком Друштву Студената предала целу библиотеку свога сина Ђорђа, свршеног правника, који је у рату погинуо, а уз то и уштеђену имовину од 150.000 динара у обвезницама $2\frac{1}{2}$ од сто ратне штете. Затим небројене добротворе „Фонда сиромашних студената“, Студентског Дома и

„Обилића“, међу којима се истичу својим прилозима пок. Јулка Савић, г. Михајло Ристић, пређашњи посланик на страни, Задужбинско Одељење Министарства Просвете, Коларчев Фонд и други.

Из досадашњег нашег излагања можемо се уверити: да је у нашем народу довољно развијена свест о потреби и значењу опште просвећености и обрађивања науке. Овим летимичним прегледом у стању смо увидети и оценити како правце свих намена наших добротвора и њихових добротворних дела, тако и њихове резултате. То ће нам можда помоћи да у будућности што боље и јасније изаберемо прави пут и онај правац и начин, који би још корисније послужио општем добру Университета и убрзао препорукај целокупног нашег друштвеног живота.

Па и поред свег старања, можда ће се ипак поткрасти која грешка или показати непотпуност у мојим наводима, али мислим, да је мање за замерку ако је нехотично и случајно неко заслужено име изостало, него не поменути у целини велико дело свих универзитетских добротвора. Све што сам казао желим да буде схваћено само као израз најдубље захвалности свима нашим добротворима, и старим и новим, знаним и незнаним, и то како онима са великим прилозима тако исто и онима са удовичком лептом, јер сви они потичу од срца и подједнако служе истим циљевима.

